



Weesfietsen

In Amsterdam is in 2016 het Kader Fietsparkeren vastgesteld. Het plan beoogt een grondige aanpak van de parkeerproblemen voor de fiets. Handhaven op fietsparkeerduur vormt hierin een belangrijk element.

TEKST **JACOB DE VRIES**

De noodzaak om ook te handhaven op lang geparkeerde fietsen wordt steeds groter. Zoals rivieren dichtslibben door sedimentatie en regelmatig uitgebaggerd moeten worden, zo raken fietsrekken vol met ongebruikte fietsen. Als elk jaar 5 procent van het aantal fietsen in de rekken achterblijft, verkrot en niet wordt verwijderd, is binnen vijftien jaar de helft van het rek gevuld met ongebruikte fietsen. Alleen maar rekken bijplaatsen levert op termijn dezelfde resultaten op. Feitelijk wordt er geplaatst voor stilstand. Veel fietsers beschouwen hun fiets nu eenmaal als een consumptiegoed, waarbij de kosten van een reparatie vaak niet opwegen tegen de prijs van een nieuwe tweedehands fiets.

Hoe fietsers precies over hun fiets denken is niet geheel duidelijk. Wel is bekend dat ongeveer 10 procent van de fietsen minder dan eens per maand en 7 procent minder dan eens per 6 weken wordt gebruikt. Uit een meerjarig onderzoek op een horecaplein, waar in

een jaar tijd geen fietsen waren opgeruimd bleek het aandeel ongebruikte fietsen toegenomen met 4 procent, en het aandeel wrakken met 5 procent. De hoge fietsparkeerdruk ter plekke wordt dus niet veroorzaakt door een hoge vraag naar voorzieningen, maar ligt feitelijk aan achterstallig onderhoud. Extra capaciteit bijplaatsen is dan zinloos en verspilling van ruimte en middelen.

In veel steden wordt daarom steeds intensiever op fietswrakken gehandhaafd, maar in de krappe 19-eeuwse wijken blijkt dit niet genoeg. Het Kader Fietsparkeren voorziet in streefcijfers voor de aanpak van het fietsparkeren: bezettingsgraad van de fietsvoorzieningen mag maximaal ongeveer 85 procent zijn, en het dichtslibben van fietsrekken moet worden voorkomen. Maximaal 1 procent in de straat mag nog verwaarloosd (een wrak) zijn, en 2 procent mag langer dan 6 weken ongebruikt zijn.

Er zijn in Amsterdam in 2016 binnen de ring

ongeveer 325.000 fietsen geteld, en 250.000 rekken. Het halen van de doelstellingen vergt nog eens 130.000 extra plekken, en dan moet nog worden nagedacht over de circa 20.000 brom- en snorfietsen die binnen de ring parkeren. En dit is waar meten met parkeerduur loont. Sinds 2013 is het aandeel ongebruikte fietsen teruggedrongen van bijna 15 procent naar ongeveer 13 procent. Met meer handhaven op fietsparkeerduur zouden dus nog 42.000 fietsparkeerplekken kunnen worden teruggewonnen, vaak ook in gebieden waar de ruimte schaars, maar vraag en kosten van extra capaciteit het hoogst is. In die zin was het ook niet geheel verrassend dat de maatschappelijke kosten van het handhaven op lang geparkeerde fietsen en wrakken veel lager zijn dan simpel bijplaatsen van fietsrekken. Handhaven op parkeerduur is daarmee een zinvolle maatregel.

JACOB DE VRIES, managing consultant, Trajan